

til bemærkningerne til § 40, stk. 2, nr. 4, om national roaming.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvem der har adgang til at anmode om indgåelse af aftaler om samtrafik om national roaming, er det hensigten at regulere dette med hjemmel i lovens § 46.

Med hensyn til kredsen af parter, der kan påberåbe sig adgang til at indgå aftaler om samtrafik om national roaming, er sigtet en markant udvidelse, i forhold til gældende mobillovgivning, af kredsen af berettigede. Hvor det i henhold til den gældende lovgivning om national roaming alene er andre indehavere af tilladelser til etablering og drift af offentlige mobilnet, er det hensigten i fremtiden at foretage en noget videre afgrænsning heraf, bl.a. med sigte på at tilgodese virtuelle net operatører (VNO'ere), der ønsker at etablere virtuelle mobilnet, samt udbydere af tjenester og lignende. Hertil kommer som nævnt ovenfor selve udvidelsen af tilladelsesindehaverbegrebet, som indebærer, at f.eks. tilladelsesindehavere med adgang til at etablere mindre, geografisk afgrænsede mobilnet inden for en eller flere teknologier, eller tilladelsesindehavere, som har fået tildelt frekvenser til etablering af mobilnet uden adgang til kommercielt videresalg af tjenester, vil have adgang til at anmode om indgåelse af aftaler om samtrafik om national roaming.

Der vil således blive foretaget en afgrænsning af de berettigede parter, der giver alle udbydere af mobiltjenester (både udbydere af offentlige tjenester og udbydere af tjenester til mindre, lukkede brugergrupper), der er tildelt abonnentnumre inden for den danske nummerplan, ret til - for så vidt angår national roaming med sigte på opkald fra disse abonnentnumre - at påberåbe sig § 43. Der forstås i den forbindelse opkald af enhver art, herunder eksempelvis også udveksling af datakommunikation, SMS-beskeder og lignende.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 46.

Baggrunden for den pågældende udvidelse findes i den politiske principaftale af 8. september 1999 og i den supplerende aftale af 7. oktober 1999 om nye frekvensinitiativer, som introducerer endnu en række nye mobilnet, hvoraf nogle alene vil have tilladelse til at etablere sig i mindre, geografisk afgrænsede områder, og nogle tilladelser vil blive udstedt uden adgang til kommercielt videresalg af tjenester.

Adgangen til national roaming kendes ikke fra EU-reguleringen på teleområdet. Bestemmelsen herom er således en udvidelse i forhold til den i EU-regi gennemførte samtrafikregulering.

Til § 44

Som udgangspunkt er det alene udbydere af offentlige telenet eller teletjenester med en stærk markedsposition på et givet marked, der omfattes af lovens forpligtende bestemmelser på samtrafikområdet. § 44 udgør en undtagelse fra dette hovedprincip. Bestemmelsen er begrundet i et ønske om at sikre alle slutbrugere, uanset hvilket selskab de er abonnent hos, adgang til konkurrencemarkedet og dermed til så bredt et udbud af teletjenester som muligt.

Bestemmelsen giver Telestyrelsen mulighed for at træffe en afgørelse om, at en udbyder af telenet eller teletjenester, eller en ejer af et telenet, som er etableret til eget brug (herunder eventuelt er etableret og ejes af en flerhed af brugere), skal imødekomme alle rimelige anmodninger om indgåelse eller ændring af aftaler om samtrafik om de i §§ 39 og 40 nævnte samtrafikprodukter. En forudsætning herfor er, at disse parter kontrollerer den eneste eksisterende adgangsvej til slutbrugere, som kan anvendes til at levere den omhandlede form for slutbrugerprodukt til den eller de slutbrugere, som anmoder herom, og som udnytter dette til at hindre udbydere af teletjenester adgang til de pågældende slutbrugere. Ved konstateringen af, hvorvidt der foreligger en hindring, skal der tages udgangspunkt i, hvorvidt der foreligger en anmodning fra en slutbruger om skift til en anden udbyder. Såfremt en sådan anmodning foreligger, og aftale på kommercielle vilkår ikke kan indgås mellem ejeren og den anden udbyder, vil der være tale om en hindring i lovens forstand, og lovens bestemmelser vil kunne anvendes, såfremt den øvrige forudsætning om, at der skal være tale om den eneste eksisterende adgangsvej, også er opfyldt.

Bestemmelsen svarer til dels til den gældende bestemmelse i § 2, stk. 8, i samtrafikloven, dog med to udvidelser:

For det første udvides bestemmelsen til også at gælde ejere af telenet og udbydere af telenet eller teletjenester, der ikke udbyder tjenester til en ubegrænset kreds af brugere. Dette er samtidig en udvidelse i forhold til den parallelle EU-bestemmelse, som alene omfatter udbydere af offentlige telenet eller teletjenester. Udvidelsen sker ud fra et ønske om i alle situationer at sikre slutbrugerne adgang til flere udbydere af telenet eller teletjenester, herunder til forsyningspligtudbyderen. Dette bør gælde uanset hvem, der står som ejer af den adgangsvej, der fører frem til den enkelte slutbruger.

Bestemmelsen finder således anvendelse på alle udbydere, uanset om disse har en stærk markedsposition, herunder også på mindre udbydere inden for geogra-